

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Et Sorgens Budskab Norden gjennemsuser

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Et Sorgens Budskab Norden gjennemsuser", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1850_971-txt-shoot-idm104.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Adam Oehlenschläger.

Den 26. Januar 1850.

1.

- 1 Et Sorgens Budskab Norden gjennemsuser
Som Vinter-Stormen over Blomster-Grav,
Det Danneqvindens Hjerte gjennebruser
Som Vinterstrømmen i det vilde Hav:
Det Sorgens Budskab: død er *Oehlenschläger*,
Tre Rigers Yndling, Nordens Hoved-Skjald!
Hans Mesterhaand ei meer paa Harpen leger,
Guldharpen med det fulde Tonefald!
Med ham paany er falmet Oldtids Glands,
Med ham har Norden tabt sin Laurbærkrands.
- 2 Dog stille! Skjalden er ei død, han sover
Som Vinter-Marken til en deilig Vaar,
Som Nordens Aand i Tidens Vinter-Vover,
Hvoraf paany han seierrig opstaaer;
2Thi han opstod i Adam Oehlenschläger,
Besang sin Kjæmpedaad og Heltedød,
Og tømte ud det store Bragebæger,
Saa Kjæmpeløftet trindt i Nord gjenlød;
Han holder Ord, saa atter høit i Sky
Skal af hans Ord, som af hans Kvad gaae Ry!
- 3 Og Sjælen, som sig frydet har i Aanden,
Stormanden, som var Menneske og Skjald,
Han barnlig fromt sig trøsted i Dødsvaanden
Ved meer end Brage-Harpens Tonefald,
Ved meer end Krandsene, som Fingre binde,
Ved meer end Eftermælets Efterklang,
Ved meer endnu end Hjerternes Kjærminde,
Som senest visne vil i Dannevang,
Ved meer end Verdens Kløgt har gransket ud:
Ved Sjælens Liv for evig hos sin Gud!
- 4 Saa hvil da, Støv af Sjælens skønne Bolig,
Til Hvile fulgt som Støvet af en Drot,
Hvor hjemligt Muld omfavner Dig fortrolig,
Tildækker Dig med Tæppet himmelblaat!
Vi spaae den Sjæl, som sig i Dig har speilet,
Saa skøn en Bolig, som i Aanden tit
Vor Skjald har seet og malt, og til den beilet,
Med den at svæve over Jorden frit;
Thi ham, som os har spaaet Bod for Savn,
Vi spaae Forklarelsen i Jesu Navn!

N. F. S. Grundtvig.